

Истинската история

На 24 юли 1865 г. в Елена е роден генерал-лейтенант Стефан Богданов (1865 - 1937)

Завършва Военното на Н.В. училище (1885) и с чин подпоручик е зачислен в Пионерната дружина. Като временен командир на дружината участва в Сръбско-българската война (1885), след което служи във 2-ри и 4-ти артилерийски полк. През 1907 г. поема командването на 4-ти артилерийски полк. От 1909 до 1911 г. ръководи Строително-домакинската част към Артилерийската инспекция. На 1 януари 1912 г. е назначен за командир на 3-ти артилерийски полк, с който се сражава в Първата балканска война (1912 - 1913) при настъплението към Кърджали и в боевете при Чаталджа, Булаир и Одрин. През Втората балканска война (1913) командва артилерията на 2-ра пехотна дивизия и воюва срещу сръбските и гръцките войски при Криволак, Щип и Горна Джумая. В периода 1914 - 1915 г. е началник на 2-ра военноинспекционна област. При включването на България в Първата световна война (1915 - 1918) поема командването на артилерията на 2-ра армия.

Сражава се в боевете срещу сръбските и съглашенските войски по долината на р. Вардар, при Дойран, Каймак-Чалан и Завоя на р. Черна (1915 - 1916). От 1 януари 1917 г. командва 8-а пехотна тунджанска дивизия и воюва на Южния фронт. След войната излиза в запаса (1919). Награден с военен орден „За храброст“ III степен 1 и 2 клас.

{{_LINK1_}}

